

Brüsszel, 2025. május 13.
(OR. en)

8710/25

Intézményközi referenciaszám:
2023/0158 (CNS)

FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Dátum: 2025. május 13.

Címzett: a delegációk

Tárgy: Tervezet – Irányelv a 2006/112/EK irányelvnek az importált termékek távértékesítését elősegítő adóalanyokra vonatkozó héaszabályok, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás, valamint a behozatal utáni héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozás alkalmazása tekintetében történő módosításáról
– Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett irányelvtervezetre vonatkozó általános megközelítés szövegét, amelyet a Tanács a 2025. május 13-i, 4094. ülésén alakított ki.

Tervezet

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek az importált termékek távértékesítését elősegítő adóalanyokra vonatkozó héaszabályok, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás, valamint a behozatal utáni heta bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozás alkalmazása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

- (1) Bizonyítást nyert, hogy az egyablakos importügyintézési rendszer alkalmazása megkönnyíti és garantálja a héaszabályoknak való fokozott megfelelést a behozattal összefüggésben, és ezáltal biztosítja, hogy ne torzuljon a verseny az uniós értékesítéseket hátrányosan érintő módon amiatt, hogy kevésbé hatékony a harmadik országokból az alacsony értékű szállítmányoknak az uniós fogyasztók számára való behozatala utáni adóbeszedés. Tekintettel a behozatal exponenciális növekedésére, szükség van az IOSS rendszer használatának fokozottabb ösztönzésére. E cél elérése érdekében ezért azokat a kereskedőket, akik nem szerepelnek az IOSS nyilvántartásában, de az IOSS hatálya alá tartozó termékeket értékesítenek, főszabály szerint kötelezni kell a behozatal utáni hía, illetve az importált termékeknek az azok végső rendeltetési helye szerinti tagállamban történő távértékesítése utáni hía megfizetésére, amihez pedig e tagállamok mindegyikében nyilvántartásba kellene vetetniük magukat.
- (2) A tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében azokat az Unióban nem letelepedett kereskedőket, akik nem veszik igénybe az IOSS-t, kötelezni kell egy adóügyi képviselő kijelölésére, aki vállalja a hatály alá tartozó összes importszállítmányhoz kapcsolódó összes héakötelezettséget. E kötelezettséget arra az esetre azonban nem célszerű előírni, ha a kereskedő az (EU) 2021/942 bizottsági végrehajtási határozatban³ felsorolt olyan országban telepedett le, amellyel az Unió vagy az import szerinti tagállam kölcsönös együttműködési megállapodást kötött. A végrehajtás javítása érdekében ezért megfelelő és arányos alternatíva az adóügyi képviselő igénybevételeinek kötelezettségét alkalmazni az Unióban nem letelepedett és az IOSS-t igénybe nem vevő értékesítők vagy vélelmezett értékesítők esetében.

³ A Bizottság (EU) 2021/942 végrehajtási határozata (2021. június 10.) a 2006/112/EK tanácsi irányelvnek az Unióval a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez és a 904/2010/EU tanácsi rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött harmadik országok jegyzékének megállapítására vonatkozó alkalmazási szabályairól.

- (3) Az adóügyi képviselő ezen, héafizetés tekintetében való kijelölésének a feltételeit ezért össze kell hangolni az Unióban nem letelepedett kereskedők azon kötelezettségével, hogy közvetítőt jelöljenek ki az IOSS használata céljára, hogy ezáltal egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az importált termékek hatály alá tartozó távértékesítése utáni hía beszedése szempontjából. Ennek megfelelően bizonyos, az Unióban nem letelepedett értékesítők vagy vélelmezett értékesítők kötelesek lennének adóügyi képviselővel rendelkezni mind a behozatal, mind pedig az importált termékek távértékesítése tekintetében, minden olyan tagállamban, ahol ilyen értékesítésekre kerül sor. Mivel azonban az import szerinti tagállam és az importált termékek távértékesítésének helye szerinti tagállam ugyanaz a tagállam lesz, ha az IOSS-t nem veszik igénybe, lehetséges, hogy az adott tagállamban nem lesz szükség két különböző adóügyi képviselő kijelölésére.
- (4) Amennyiben az IOSS-t nem veszik igénybe, a hatály alá tartozó szállítmányokra vonatkozó, behozatal utáni héát közvetlenül az áruk végső rendeltetési helye szerinti tagállam szedi be, azaz az a tagállam, ahol a behozatal történik. Ezzel szemben azokban az esetekben, amikor az IOSS-t igénybe veszik, a behozatal héamentes, és az importált termékek távértékesítését terhelő héát az értékesítő szedi be és fizeti be az azonosítót kiadó tagállamnak, amely továbbítja a héát a fogyasztás helye szerinti érintett tagállamoknak. Ezért az adóügyi képviselő azon esetekben történő kijelölésére vonatkozó feltételek megállapításakor, amikor az IOSS-t nem veszik igénybe, figyelembe kell venni ezt a helyzetet. A közvetítő azon esetekben történő kijelölésére vonatkozó feltételek megállapításakor, amikor az IOSS-t igénybe veszik, a tagállamok olyan garanciákat írhatnak elő, amelyek megfelelőek és arányosak az azon adóalanyokhoz és ügyletekhez kapcsolódó kockázatokkal, amelyek tekintetében az érintett közvetítő eljár.

- (5) A közvetett vámjogi képviselők jelentős szerepet játszanak a szállítmányok behozatalához kapcsolódó eljárásokban. Noha feladataik elsősorban a vámszabályokra terjednek ki, aktív szerepet játszhatnak annak biztosításában is, hogy sor kerüljön a behozatal utáni héa beszedésére. Ez jelenleg akkor lehetséges, ha a közvetett vámjogi képviselőt jelölik ki a behozatal utáni héa megfizetésére kötelezett személyként. Az IOSS használatára ösztönzés megközelítése alapján azonban a közvetett vámjogi képviselő akkor felelős a behozatal utáni héa megfizetéséért, ha az annak megfizetésére kötelezett személy adóügyi képviselőjeként jár el. Mivel az adóügyi képviselőként való eljárás a közvetett vámjogi képviselő esetében csak lehetőség, nem pedig kötelezettség, helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy a behozatal utáni héa megfizetésének biztosítása érdekében azokra a közvetett vámjogi képviselőkre, akik nem járnak el egyúttal adóügyi képviselőként is, egyetemleges felelősséget rójanak a behozatal utáni héa megfizetéséért. Ezenkívül lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy más személyekre – például a vámjogi szabálytalanságok esetén a vámtartozás megfizetésére kötelezett személyekre – is egyetemleges felelősséget rójanak a behozatal utáni héa megfizetéséért.

- (6) Az IOSS használatára ösztönzés megközelítése alapján szisztematikusan az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő köteles a behozatalkor megfizetni a héát. Következésképpen, amennyiben az értékesítő, a vélelmezett értékesítő, illetve adott esetben az általuk kijelölt adóügyi képviselő vagy az a személy, akit egyetemleges felelősség terhel a behozatal utáni héa megfizetéséért, nem teljesíti köteleességét, a termékek szabad forgalomba bocsátására nem kerül sor. Annak elkerülése érdekében, hogy a vevőnek ne kelljen a behozatal utáni héa megfizetésére kötelezett személyek meg nem feleléséből eredő negatív következményekkel szembesülnie, a tagállamok engedélyezhetik, hogy – amennyiben ebbe beleegyeznek – a vevő fizesse meg az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő által fizetendő behozatal utáni héát, amennyiben utóbbi nem teljesíti a nyilvántartásba vételi és fizetési kötelezettségeket, és amennyiben az értékesítő vagy a vélelmezett értékesítő személye a behozatal időpontjában a vám-árnyilatkozatot benyújtó személy előtt nem ismert. Lehetővé kell azonban tenni a tagállamok számára, hogy meghatározzák az e lehetőség alkalmazására vonatkozó megfelelő feltételeket és eljárásokat annak érdekében, hogy a behozatal utáni héának a vevő általi megfizetése ne járjon az IOSS alkalmazásának ösztönzésére irányuló intézkedés hatékonyságának a meggyengülésével. Ez a kifizetés nem járhat a vevő azon lehetőségének sérelmével, hogy a polgári jog vonatkozó rendelkezései alapján visszaigényelje a behozatal utáni héát az értékesítőtől vagy a vélelmezett értékesítőtől. Mivel ez a lehetőség azokat a nehézségeket hivatott orvosolni, amelyek az importszállítmányok kapcsán fennálló felelősségnek a vevőtől az értékesítőhöz való átkerüléséből fakadnak, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy indokolt-e e szabályokat a vámreform lezárultát követően is fenntartani.
- (7) A XII. cím 7. fejezetében meghatározott különös szabályozás úgy rendelkezik, hogy az importált termékek hatály alá tartozó távértékesítéséhez kapcsolódó, behozatal utáni héa megfizetésére kötelezett személy a vevő. Ez ellentétes azzal a célkitűzéssel, hogy a felelősség a vevőről az értékesítőre vagy a vélelmezett értékesítőre helyeződjön át, és az ilyen termékek behozatala utáni héa megfizetésének kötelezettsége szisztematikusan őket terhelje. Még azokban az esetekben is, amikor a vevő fizeti meg a behozatal utáni héát, alapelveként továbbra is az értékesítő, illetve a vélelmezett értékesítő marad a felelősség. Ezért a különleges szabályozást a továbbiakban nem indokolt alkalmazni, és törölni kell.

- (8) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁴ összhangban a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez egy vagy több, az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (9) Mivel ezen irányelv célja – nevezetesen a héaalanyként történő egységes nyilvántartásba vétel koncepciójának előmozdítása az Unión belül – csak az Unió szintjén valósítható meg, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (10) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁴ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2028. július 1-jén hatályba lépő módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 201. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„201. cikk

Import esetén a hía az import szerinti tagállam által adófizetésre kijelölt vagy olyanként elismert személyt vagy személyeket terheli.

Az első bekezdéstől eltérve, az az értékesítő vagy adott esetben a 14a. cikk (1) bekezdése szerint az a vélelmezett értékesítő, aki harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek olyan távértékesítését teljesíti, amely a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozik, az import utáni hía megfizetésére kötelezett személy.

Amennyiben a második bekezdésben említett értékesítő vagy vélelmezett értékesítő nem a Közösségben, hanem olyan harmadik országban telepedett le, amellyel sem az Unió, sem az import szerinti tagállam nem kötött a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez és a 904/2010/EU tanácsi rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást, akkor e személy köteles az import szerinti tagállamban adóügyi képviselőt kijelölni a behozatal utáni hía megfizetésére kötelezett személyként.

Ha a termékimport a 143. cikk (1) bekezdésének ca) pontja értelmében mentességet élvez, a harmadik bekezdés nem alkalmazandó.”

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„201a. cikk

A 201. cikk második és harmadik bekezdésének sérelme nélkül, és amennyiben a behozatal utáni hía megfizetésére kötelezett személyek nem [...] teljesítik az említett bekezdések szerinti adókötelezettségeiket, a tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban engedélyezhetik a vevőnek, hogy az e személyek által fizetendő, behozatal utáni héát megfizesse.”

3. A 204. cikk (1) bekezdésének második albekezdése a következőképpen módosul:

„Ezenkívül, ha az adóztatandó ügyletet nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a héát meg kell fizetni, és azzal az országgal, [...] amelyben az adóalany székhelye van, vagy letelepedett, nincs érvényben a 2010/24/EU tanácsi irányelvben és a 904/2010/EU rendeletben foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös együttműködésről szóló jogi eszköz, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak előírása céljából, hogy a hía megfizetésére kötelezett személy az érintett tagállamban nem letelepedett adóalany által kijelölt adóügyi képviselő legyen.”

4. A 204. cikk (1) bekezdése a harmadik bekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első és a második albekezdéstől eltérve, amennyiben az adóalany a 201. cikk harmadik bekezdésével összhangban köteles adóügyi képviselőt kijelölni, akkor az adóügyi képviselőt a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában meghatározott különös szabályozás hatálya alá tartozó távértékesítése utáni hía megfizetésére kötelezett személyként kell kijelölnie.”

5. A 205. cikk az első bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„Ezenkívül a 201. cikk második és harmadik bekezdésében említett helyzetben a tagállamok előírhatják, hogy valamely, a vevőtől és a hía megfizetésére kötelezett személytől eltérő személy egyetemlegesen felelős legyen az import utáni hía megfizetéséért.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„205a. cikk

A Bizottság legkésőbb [2032. március 31-ig] a tagállamok által szolgáltatott információk alapján értékelő jelentést nyújt be a Tanácsnak a 201. cikk második, harmadik és negyedik bekezdésében, a 201a. cikkben, a 204. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében és a 205. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések működéséről, kitérve a belső piac működésére gyakorolt hatásukra, értékeli a 201a. cikk és a 205. cikk (2) bekezdése fenntartásának szükségességét, és amennyiben szükségesnek ítéli, elkészíti a megfelelő jogalkotási javaslatot.”

7. A XII. cím 7. fejezetét el kell hagyni.

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb 2028. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2028. július 1-jétől kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök